
Rauman Pitkäjärven länsipuolen luontoselvitys 2016

AHLMAN

GROUP OY

SISÄLLYSLUETTELO

Johdanto	3
Raportista	3
Selvitysalueen yleiskuvaus	3
Työstä vastaavat henkilöt	4
Liito-oravaselvitys	4
Tutkimusmenetelmät	4
Liito-oravan elinpiiristä	4
Liito-orava lainsäädännössä	4
Tulokset ja päätelmät	5
Viitasammakkoselvitys	6
Viitasammakon tunnistaminen	6
Viitasammakon elinpiiristä	6
Viitasammakko lainsäädännössä	7
Tutkimusmenetelmät	7
Tulokset ja päätelmät	7
Pesimälinnustoselvitys	8
Tutkimusmenetelmät	8
Pitkäjärven länsipuolen linnustosta	8
Lajikohtaista tarkastelua	8
Päätelmät	10
Kasvillisuus selvitys	13
Tutkimusmenetelmät	13
Pitkäjärven länsipuolen kasvillisuudesta	13
Kuviokohtaiset kuvaukset	13
Päätelmät	16
Kirjallisuus	20
Liitteet	22
Liite 1. Liito-oravahavaintojen koordinaatit lisätietoineen	22

*Tähän raporttiin suositetaan viittaamaan seuraavasti:
Ahlman, S. 2016: Rauman Pitkäjärven länsipuolen luontoselvitys 2016. Ahlman Group Oy.*

JOHDANTO

Tämä raportti esittelee Rauman kaupungin tilaaman Pitkäjärven länsipuolen luontoselvityksen tulokset, joiden perusteella voidaan suunnitella alueen maankäyttöä kaavoituksessa.

Osana kaavoitusta toteutettiin luontoselvitys, jonka tarkoituksena oli selvittää tutkimusalueen pesimälinnusto, mahdolliset liito-oravan reviirit, viitasammakoiden elinpiirit ja kasvillisuus.

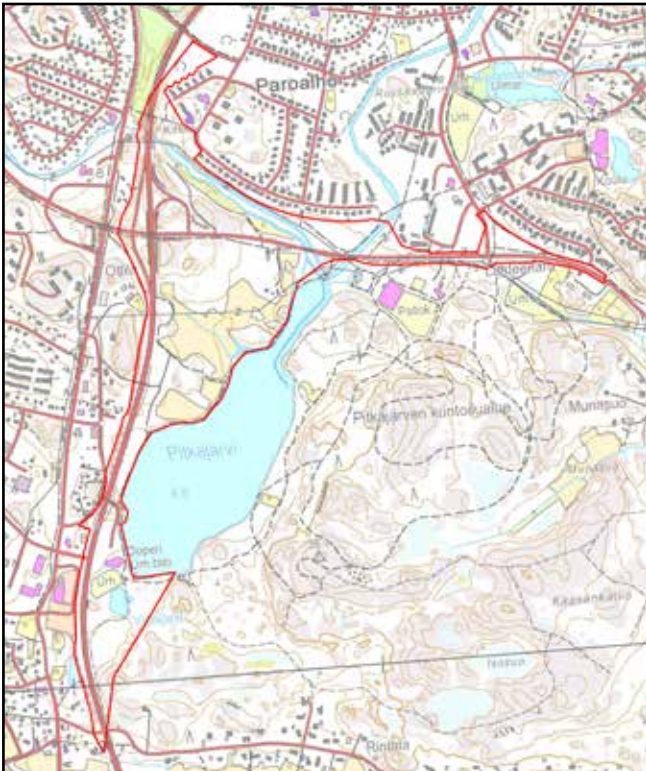
RAPORTISTA

Tässä raportissa esitetään huhtikuun puolivälin ja syyskuun alkupuolen välisenä aikana 2016 toteutetun pesimälinnusto-, liito-orava-, viitasammakko- ja kasvillisuusselvityksen tulokset. Raportti käsittää yleis- ja pohjatietojen lisäksi kuvaukset tutkimusmenetelmistä sekä inventointien tulokset ja mahdolliset maankäyttösuositukset.

SELVITYSALUEEN YLEISKUVAUS

Pitkäjärven länsipuolen tutkimusalue sijaitsee noin kaksi kilometriä Rauman ydinkeskustan eteläpuolella Monnan, Paroalhon, Kortelan ja Sampaanalan välissä. Tutkimusalue on noin 55 hehtaarin laajuinen kokonaisuus Pitkäjärven länsilaidalla, joka käsittää lähinnä kulttuurivaikutteisia elinympäristöjä, kuten peltoja, pihapiirejä, yleinen kasvima-alue sekä pieniä kangasmetsälaikkuja. Eteläosassa on kaksi vesilampareta. Lisäksi aluetta halkoo muutama vesiuoma (kuva 1).

Kuva 1.
Pitkäjärven länsipuolen tutkimusalueen sijainti (punainen raja).

TYÖSTÄ VASTAAVAT HENKILÖT

Pitkäjärven länsipuolen luontoselvityksen maastotöistä vastasi luontokartoittaja Santtu Ahlman, joka laati myös raportin.

LIITO-ORAVASELVITYS

TUTKIMUSMENETELMÄT

Tutkimusalue kierrettiin huolella läpi 13.4., jolloin etsittiin liito-oravien jätöksiä puiden runkojen tyviltä. Inventoinnit tehtiin ajankohtana, jolloin lumet olivat sulaneet riittävästi. Näin ollen mahdollisten jätöksien löytämiseen oli erinomaiset edellytykset. Alueelta tutkittiin kaikkien järeähköjen leppien, raitojen, haapojen ja kuusten tyvet. Lisäksi useiden muiden puiden tyvet tutkittiin, vaikka liito-orava ei yleensä niitä suosi.

LIITO-ORAVAN ELINPIIRISTÄ

Liito-orava asettuu mieluiten kuusivaltaiseen metsään, jossa on riittävästi lehtipuita seassa. Kesällä se syö pääosin lehtipuiden lehtiä, suosituimpia ovat koivut, lepät ja haapa. Syksyllä ravinto koostuu lähinnä havupuiden silmuista sekä koivun ja lepän norakoista. Vastaavaan ravintoon se turvautuu myös talvella. Monipuoliset ravintovaatimukset määräävät lajin elinympäristön sijoittumista. Lisäksi sopivia pesäpaikkoja – kuten vanhoja tikankoloja tai risupesäitä – täytyy olla riittävästi tarjolla.

Liito-oravien reviirit ovat varsin laajoja, erityisesti koiraille, joiden elinpiirin keskimääräinen pinta-ala on noin 60 hehtaaria. Naaraille on huomattavasti pienempi reviiri, vain noin kahdeksan hehtaaria. Molemmat sukupuolet käyttävät useita eri koloja, ja niiden reviireillä on tärkeitä ydinalueita.

Aikuiset yksilöt ovat varsin paikkauskollisia ja liikkuvat vain pakon edessä uusille alueille. Nuoret yksilöt sen sijaan levittäytyvät uusille alueille säännöllisesti (dispersaali). Levittäytymisen vuoksi elinvoimaisen reviirin on oltava yhteydessä laajempiin metsäalueisiin niin sanottujen ekologisten käytävien kautta. Mikäli metsät ovat eristäytyneitä saarekkeita, ei liito-oravilla ole edellytyksiä elinvoimaisiin pesimäkantoihin. Lisäntymismetsien välillä tulisi olla vähintään kymmenen metriä korkeaa puustoa, mieluummin vielä korkeampaa. Hakkuuaukot ja taimikot eivät ole liito-oravalle kelvollisia liikkumisreittejä.

LIITO-ORAVA LAINSÄÄDÄNNÖSSÄ

Liito-orava kuuluu EU:n luontodirektiivin liitteen IV(a) mukaisiin lajeihin, joihin kuuluvien yksilöiden luonnossa selvästi havaittavien lisääntymis- ja levähdyspaikkojen hävittäminen ja heikentäminen on uuden luonnonsuojelulain (49 §) mukaisesti kielletty.

TULOKSET JA PÄÄTELMÄT

Tutkimusalueelta löydettiin kaksi liito-oravan lisääntymis- ja levähdyspaikkaa, joista toinen sijaitsee Pitkäjärven etelä- ja toinen pohjoispuolella. Eteläiseltä reviiriltä löydettiin jätöksiä 14 puun tyveltä. Pohjoispuolen reviiriltä löydettiin puolestaan jätöksiä 15 puun juurelta (liite 1). Samalta paikalta tunnetaan myös vanhoja papanahavaintoja (Rauman kaupunki 2005). Molempien kohteiden osalta kyseessä on EU:n luontodirektiivin liitteen IV(a) mukainen lisääntymis- ja levähdyspaikka, joiden heikentäminen ja hävittäminen on kielletty.

Kuva 2. Liito-oravan elinpiirit (punaiset alueet).

VIITASAMMAKKOSELVITYS

VIITASAMMAKON TUNNISTAMINEN

Viitasammakko (*Rana arvalis*) muistuttaa ulkonäöltään huomattavasti sammakkoa (*Rana temporaria*), mutta se voidaan erottaa tiettyjen tuntomerkkien avulla. Viitasammakko on teräväkuonoinen ja takajalkojen räpylöiden ulkopuolelle jää 2,5–3 varvasluuta. Sammakolla niitä on korkeintaan kaksi. Lisäksi jalkapohjan sisäsyryssä on kova ja kookas metatarsaalikyhmy (jalkapöydän luu), joka on vähintään puolet sisimmän varpaan pituudesta. Värituntomerkit ovat haastavampia, mutta kutevilla koirailta on usein sinertävä kurkku. Toisinaan lähes koko ruumis saattaa olla varsin selvästi sinertävän sävyinen.

Parhain tuntomerkki on koiraan tunnusomainen soidinääni "voup, voup, voup...". Se on hidastempoinen ääni, joka muistuttaa uppoavaa pulloa. Lajin havaitsee parhaiten nimenomaan soidinäänen perusteella, sillä elintavoiltaan se on varsin piilotteleva ja arka.

Laji voidaan tunnistaa myös melko luotettavasti mätimunista eli kudusta. Viitasammakolla ne kelluvat "välivedessä" ja ovat jokseenkin pieniä. Sammakon kutu on tyypillisesti selvästi kookkaampaa ja se on aivan veden pinnassa. Rupikonnan (*Bufo bufo*) kutu on usean metrin mittaista "helminauhaa", joka poikkeaa suuresti viitasammakon ja sammakon mätimunista.

VIITASAMMAKON ELINPIIRISTÄ

Viitasammakko on mieltynyt erityisesti reheviin vesistöihin, ja sitä pidetäänkin usein nimenomaan rehevien lintujärvien lajina. Se suosii kuitenkin myös hieman karumpia lampareita, mutta kutupaikaltaan se vaatii riittävästi suojaisaa kasvillisuutta. Pienet kosteat painanteet tai vaikkapa ojat eivät sille kelpaa muuta kuin liikkumisreitiksi.

Viitasammakko on hyvin paikkauskollinen laji, joka pysyttelee vain muutaman neliökilometrin alueella läpi vuoden. Talvehtimaan viitasammakot hakeutuvat huomaamattomasti syys-lokakuussa, jolloin ne katoavat sopivien vesistön pohjiin muun muassa kivien alle. Viitasammakot kerääntyvät muiden sammakoiden tavoin ryhmäsoitimelle jo hyvin varhain keväällä, kun jääpeite sulaa ja yöpakkaset laantuvat.

Sopivia kutupaikkoja ovat muun muassa rehevät luhtarannat, ilmaversoiskasvillisuuden laiteilla olevat suojaisat sopukat ja muut vastaavat paikat. Mätimunaklimpit ovat usein vesirajalla vesisammalten ja muun kasvillisuuden lomassa.

Viitasammakoiden liikehtimistä on tutkittu hyvin vähän, mutta eräiden eurooppalaisten tutkimusten (Kovar ym. 2009) mukaan keskimääräinen liikkumismatka on noin 1 000 metriä. Liikkumisreitinä ne käyttävät usein kosteita ja suojaisia oja, mutta esimerkiksi kuiville mäntykankaille ne nousevat ilmeisesti harvoin. Kesänsä viitasammakot viettävät vesistöjen lähellä rannoilla, rantapensaikoissa, tuoreissa metsissä, soilla ja pelloilla. Ravinnonsaantimahdollisuudet vaikuttavat lajin elinpiirin valintaan.

Kutupaikoilta poistuvien ja niillä kesää viettävien yksilöiden prosentuaalisia suhteita ei tiedetä. Todennäköisesti viitasammakot pysyttelevät mahdollisimman lähellä kutu- ja talvehtimispaikkoja – jotka voivat sijaita samalla järvellä – mikäli ravintoa on riittävästi tarjolla.

Viitasammakon kudusta kehittyy toukkia noin kolmessa viikossa. Toukkavaihe kestää keskimäärin 2–3 kuukautta, riippuen kesän sääolosuhteista. Toukkien muodonmuutoksen jälkeen pienet sammakot nousevat yleensä maalle, mutta niiden liikehtimisestä on niukasti tietoa saatavilla.

VIITASAMMAKKO LAINSÄÄDÄNNÖSSÄ

Viitasammakko kuuluu EU:n luontodirektiivin liitteen IV(a) mukaisiin lajeihin, joihin kuuluviin yksilöiden luonnossa selvästi havaittavien lisääntymis- ja levähdyspaikkojen hävittäminen ja heikentäminen on uuden luonnonsuojelulain (49 §) mukaisesti kielletty. IV(a)-liitteen lajit ja niiden elinympäristöt ovat tiukasti suojeltuja.

Luonnonsuojelulain mukaan paikallinen ELY-keskus voi yksittäistapauksissa myöntää poikkeusluvan, vaikka toiminta aiheuttaisikin varmuudella haittaa direktiivilajille. Edellytyksenä on kuitenkin se, että hanke koskee yleistä etua ja muuta tyydyttävää ratkaisua ei ole.

Kansainvälisen luonnonsuojeluliiton (IUCN) uhanalaisuusluokituksessa viitasammakko on elinvoimainen (LC, Least Concern). Suomalaisessa uhanalaisuusluokituksessa viitasammakkoa ei ole luokiteltu uhanalaiseksi tai vaarantuneeksi lajiksi (Rassi ym. 2010).

TUTKIMUSMENETELMÄT

Viitasammakkoselvityksen maastoinventoinnit tehtiin 13.4. ja 3.5., jolloin käytiin läpi kaikki potentiaaliset kohteet. Tutkimusalueella tällaisia paikkoja ovat Pitkäjärven länsiranta sekä Vähäjärven kaksi lammikkoa. Ensimmäisellä inventointikerralla tarkastettiin vain sulaneet paikat, mutta 3.5. käytiin läpi kaikki kohteet, kun jäät olivat sulaneet kokonaan. Maastotyöt tehtiin liito-orava- ja linnustoselvitysten yhteydessä, ja ne keskittyivät varhaiseen aamuun ja aamupäivään, pääosin noin klo 4.00–11.00 väliseen aikaan, jolloin rannat kierrettiin läpi hiljaa ja rauhallisesti. Inventointien aikana pysähdyttiin tietyin välimatkoin useiksi minuuteiksi, sillä viitasammakot ovat hyvin arkoja ja voivat säikähtäessään pysytellä pitkään piilossa.

TULOKSET JA PÄÄTELMÄT

Tutkimusalueella ei havaittu yhtään viitasammakkoa tai lajin mätimunia maastotöiden aikana, eikä myöskään soidinäytäntelyä kuultu. Lajin esiintymistä ei näin ollen tarvitse huomioida kaavoituksessa.

PESIMÄLINNUSTOSELVITYS

TUTKIMUSMENETELMÄT

Pesimälinnusto selvitettiin kartoituslaskennoin 13.4., 3.5., 22.5. ja 7.6. Ensimmäinen inventointikerta tehtiin liito-orava- ja viitasammakkoselvityksen ohessa. Kartoitukset tehtiin kello 4–11 välisenä aikana, jolloin linnut olivat aktiivisesti äänessä. Yksi inventointikerta kesti noin 6–7 tuntia. Yölaulajiin keskittyviä inventointeja ei tehty.

Menetelmä soveltuu hyvin pienten ja rikkonaisten alueiden kartoitukseen, ja se perustuu siihen, että kaikki pareiksi tulkittavat havainnot merkitään karttapohjalle, jotta päällekkäisyyksiltä vältytään. Pareiksi tulkittiin seuraavat havainnot: laulava koiras, varoitteleva koiras, nähty koiras, varoitteleva naaras, nähty naaras, varoitteleva pari ja nähty pari. Kartoituslaskenta on tarkin mahdollinen linnustonselvitysmenetelmä, ja neljän inventointikierroksen selvitystä voidaan pitää riittävän tarkkana. Vesilinnut tulkittiin vesilintulaskentaohjeiden mukaan.

Lajit, joista kerättiin kaikki reviirihavainnot:

- ▶ Vesilinnut
- ▶ Metsä-, pelto- ja rantakanat (ei fasaani)
- ▶ Kahlaajat (ei metsäviklo ja lehtokurppa)
- ▶ Pöllöt ja tikat (ei käpytikka)
- ▶ Kivitasku ja kangaskiuru
- ▶ Niittykirvinen ja keltavästäräkki
- ▶ Sirkkalinnut
- ▶ Sirittäjä ja idänuunilintu
- ▶ Lepinkäiset ja kuhankeittäjä
- ▶ Mustavaris, viherpeippo ja varpunen
- ▶ Isokäpylintu, punavarpunen ja -tulkku
- ▶ Päiväpetolinnut
- ▶ Kurki
- ▶ Lokit ja tiirat
- ▶ Uttukyyhky ja turkinkyyhky
- ▶ Kehräjä ja tervapääsky
- ▶ Törmä-, haara- ja räystäspääsky
- ▶ Peukaloinen, satakieli ja leppälintu
- ▶ Viita-, luhta- ryti- ja rastaskerttunen
- ▶ Pikkusieppo ja pyrstötiainen
- ▶ Töyhtötiainen ja hömötiainen
- ▶ Järripeippo ja nokkavarpunen
- ▶ Pelto-, pohjan- ja pajusirkku

PITKÄJÄRVEN LÄNSIPUOLEN LINNUSTOSTA

Selvitysalueen luontotyypit ovat varsin monipuolisia, sillä alueella on pieniä metsäsaarekkeita erilaisissa kulttuuriympäristöissä, kuten viljelysten laiteilla. Lisäksi rajauksella on pihapiirejä ja pienialaisia vesistöjä sekä Pitkäjärven rantavyöhyke. Monipuolisten elinympäristöjen vuoksi alueella pesii melko runsaasti erilaista lajistoa pinta-alaan nähden. Kaava-alueelta löydettiin yhteensä 42 pesimälajia, joista kahdeksan lukeutuu ns. huomionarvoisiin lajeihin.

LAJIKOHTAISTA TARKASTELUA

Tässä osiossa käsitellään tutkimusalueella maastotöiden aikana havaittuja huomionarvoisia lajeja. Lajiluettelossa käytetään terminä sekä reviiriä että pesiviä paria. Molemmat tarkoittavat kuitenkin pesimähavaintoja. Reviirit esitetään reviirikartoissa sivuilla 11–12.

Kustakin lajista esitetään suomalaisen nimen lisäksi tieteellinen nimi. Palstan oikeassa reunassa on merkitty punaisella hakasulkuihin lajin mahdollinen uhanalaisuusluokitus (VU = vaarantunut, NT = silmälläpidettävä ja V = Suomen erityisvastuulaji).

Tavi (*Anas crecca*)

[V]

Vähäjärven pienemmällä lammella pesi yksi pari saaden kymmenen poikasta (reviirikartta 1). Tavi on tavallinen laji, joka pesii monenlaisissa kosteikoissa, jopa metsäojien varsilla. Se on Suomen erityisvastuulaji.

Telkkä (*Bucephala clangula*)

[V]

Pitkäjärven pohjoispäähän asettui pesimään yksi pari (reviirikartta 1). Telkkä on hyvin tavallinen sorsalintu maassamme. Toisinaan se pesii hyvin kaukana lähimmästä vesialueesta, mikäli sopiva luonnonkolo on tarjolla. Telkkä on Suomen erityisvastuulaji.

Rantasipi (*Actitis hypoleucos*)

[V]

Tutkimusalueella pesi yksi pari (reviirikartta 1). Rantasipi on tyypillinen kivikkorantaisten järvien pesijä, joka on taantunut melko voimakkaasti. Se on Suomen erityisvastuulaji.

Hömötiainen (*Poecile montanus*)

[VU]

Tutkimusalueelta löydettiin kaksi elinpiiriä (reviirikartta 1). Hömötiainen kovertaa itse pesäkolonsa lahoon pötkelöön tai käyttää luonnonkoloja hyväkseen. Se on tyypillinen iäkkäiden havumetsien laji. Hömötiainen on uhanalaisuusluokitukseltaan vaarantunut (VU).

Töyhtötiainen (*Lophophanes cristatus*)

[VU]

Yksi pari pesi rajauksella (reviirikartta 2). Töyhtötiainen on erityisesti iäkkäiden havumetsien pesimälaji. Se on uhanalaisuusluokitukseltaan vaarantunut (VU).

Viherpeippo (*Carduelis chloris*)

[VU]

Viisi paria pesi alueella (reviirikartta 2). Viherpeippo on tavallinen kulttuuriympäristöjen sekä muun muassa hakkuualojen pesijä. Se on valtakunnallisessa uhanalaisuusluokituksessa vaarantunut (VU).

Punavarpunen (*Carpodacus erythrinus*)

[NT]

Tutkimusalueella kuultiin kaksi laulavaa koirasta (reviirikartta 2). Punavarpunen on puoliavointen ja avointen pensaikkomaiden ja metsänlaiteiden pesijä. Se on valtakunnallisessa uhanalaisuusluokituksessa silmälläpidettävä (NT).

Punatulkku (*Pyrrhula pyrrhula*)

[VU]

Alueen eteläosassa oli yksi reviiri (reviirikartta 1). Punatulkku pesii kuusivaltaisissa metsissä, eikä ole missään erityisen runsas. Se on valtakunnallisessa uhanalaisuusluokituksessa vaarantunut (VU).

PÄÄTELMÄT

Pitkäjärven länsipuolen pesimälinnusto on varsin monipuolista, mutta silti melko tavanomais- ta. Alueelta ei tulkittu yhtään linnustolle arvokasta kohdetta, sillä erityisiä reviirikeskittymiä tai vaateliaita lajeja ei löydetty. Näin ollen alueelle ei voida antaa erityisiä maankäyttösuosituksia. Tutkimusalueelta löydettiin kahdeksan huomionarvoista lajia (taulukko 1), joista kaikilla huomionarvoilla lajeilla on runsaasti tarjolla soveliaita elinympäristöjä, eivätkä ne tyypillisesti pesi vuosittain samassa paikassa. Lisäksi ne ovat hyvin tavallisia pesijöitä. Huomionarvoisen lajien lisäksi alueella pesi 34 muuta lajia (taulukko 2).

Taulukko 1. Tutkimusalueella vuonna 2016 pesineet huomionarvoiset lintulajit luokituksineen.

Laji	Parimäärä	Lintudirektiivin I-liitteen laji	Erityisvastaalaji	Uhanalaisuusluokitus
Tavi	1	-	x	-
Telkkä	1	-	x	-
Rantasipi	1	-	x	-
Hömötiainen	2	-	-	VU, vaarantunut
Töyhtötiainen	1	-	-	VU, vaarantunut
Viherpeippo	5	-	-	VU, vaarantunut
Punavarpunen	2	-	-	NT, silmälläpidettävä
Punatulkku	1	-	-	VU, vaarantunut
Yhteensä	14 paria	0 lajia	3 lajia	5 lajia

Taulukko 2. Tutkimusalueen muu pesimälinnusto vuonna 2016.

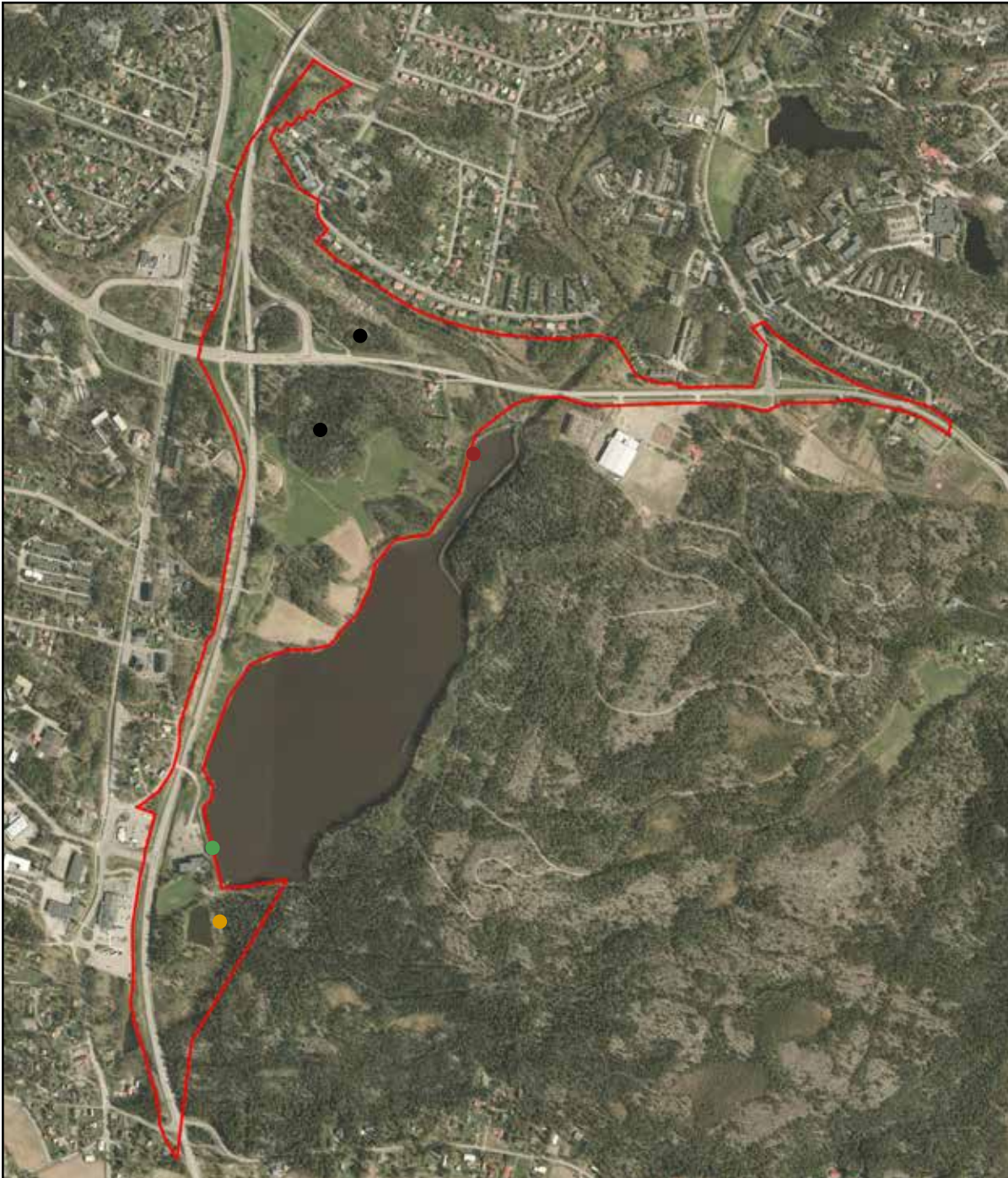
Parimääräarvio esitetään vain niistä lajeista, joita inventoitiin systemaattisesti.

Laji	Parimäärä	Laji	Parimäärä	Laji	Parimäärä
Lehtokurppa	-	Punakylkirastas	-	Puukiipijä	-
Metsäviklo	-	Mustapääkerttu	-	Närhi	1
Sepelkyyhky	-	Lehtokerttu	-	Harakka	-
Käpytikka	-	Hernekerttu	-	Varis	1
Metsäkivoinen	-	Tiltalti	-	Peippo	-
Västäräkki	-	Pajulintu	-	Tikli	-
Rautiainen	-	Hippiäinen	-	Hemppo	-
Punarinta	-	Harmaasiippo	-	Vihervarpunen	-
Satakieli	1	Kirjosieppo	-	Urpiainen	1
Mustarastas	-	Kuusitiainen	-	Keltasirkku	-
Räkättirastas	-	Sinitäinen	-		
Laulurastas	-	Talitiainen	-		
Yhteensä					34 lajia

Reviirikartta 1.

tavin (1 pari), telkän (1 pr), rantasipin (1 pr) ja hömötiaisen (2 pr) reviirit.

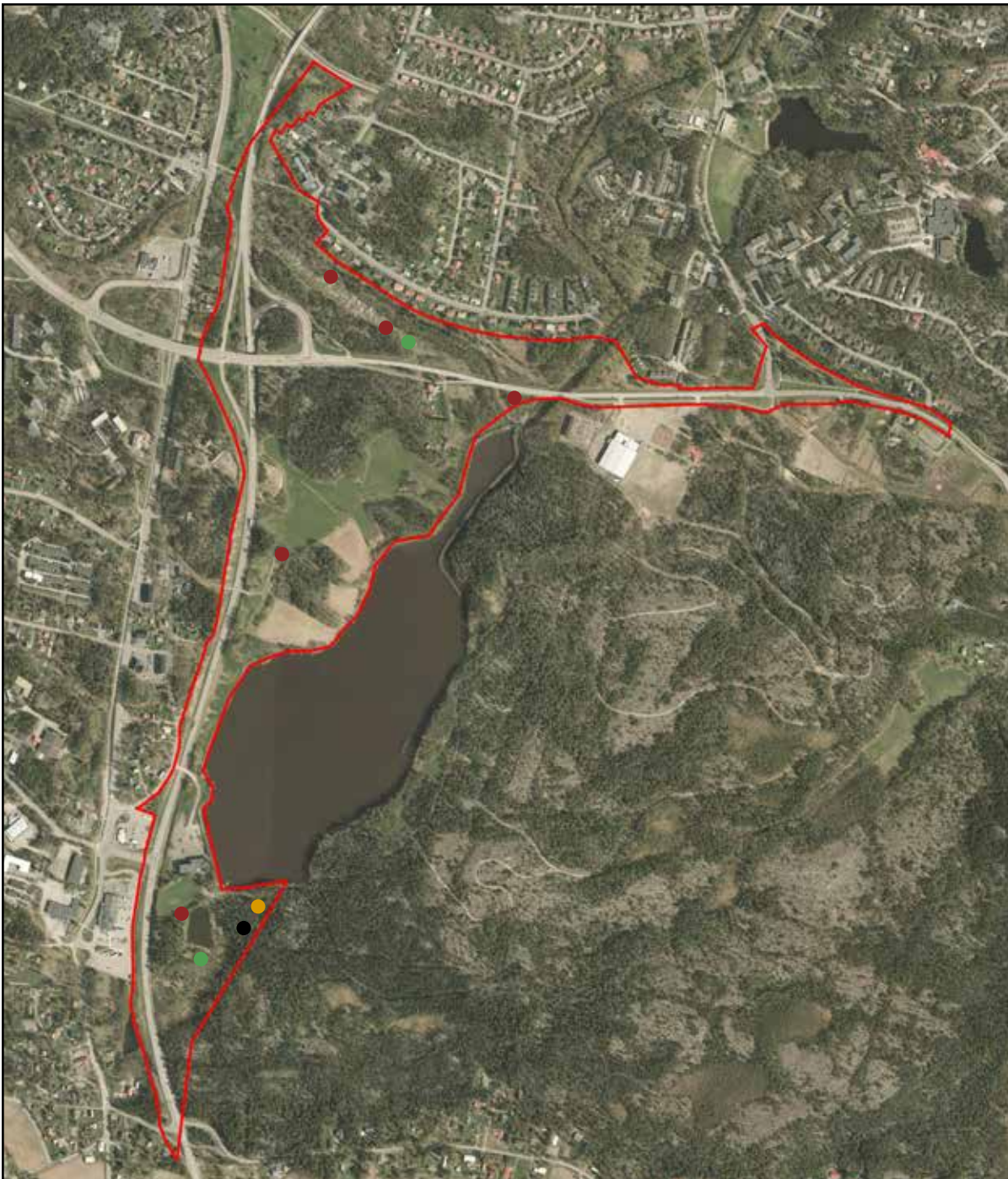
Tavi	Rantasipi
Telkkä	Hömötiainen

Reviirikartta 2.

Töyhtötiaisen (1 pari), viherpeipon (5 pr), punavarpusen (2 pr) ja punatulkun (1 pr) reviirit.

Töyhtötiainen	Punavarpusen
Viherpeippo	Punatulkku

KASVILLISUUSSELVITYS

Pitkäjärven länsipuolen kasvillisuus ja luontotyytit selvitettiin 7.9. ja 8.9., mutta kevätlajistoa havainnoitiin myös linnustoselvitysten yhteydessä.

TUTKIMUSMENETELMÄT

Aluerajaus kierrettiin järjestelmällisesti läpi, jolloin kirjattiin kaikki löydetyt putkilokasvilajit, myös puutarhoista ja pihoista villiintyneet lajit. Tutkimusalueen pohjoisosan puutarha- ja kasvima-alueen lajistoa ei kuitenkaan inventoitu. Jokainen arvokas kuvio tyypiteltiin maastossa, ja niiden rajat piirrettiin maastokartalle, sillä tarkoituksena oli löytää mahdolliset arvokohteet, kuten esimerkiksi metsä-, vesi- ja luonnonsuojelulain mukaiset elinympäristöt. Kustakin kuvioista kirjoitettiin yleisluonnehdinta ja mahdolliset lisätiedot. Selvityksessä käytetty nimitys on Suuren Pohjolan Kasvion (Mossberg & Stenberg 2005) mukainen.

PITKÄJÄRVEN LÄNSIPUOLEN KASVILLISUUDESTA

Tutkimusalue on kasvillisuuden kannalta monipuolinen, sillä kulttuurivaikutteisuus leimaa elinympäristöjä melko voimakkaasti. Kangasmetsät ovat pieniä ja pääosin mustikkatyypin (MT) tuoretta, puolukkatyypin (VT) kuivahko ja kanervatyypin (CT) kuivaa kangasta. Pohjoisosassa on myös pieniä kalliomänniköitä. Alueella on useita tielinjoja piennarlajistoineen sekä viljelysalueita. Eteläosassa on kaksi pientä lampareta, jotka ovat rehevöityneitä; ravinteisuuden ilmentäjinä ovat muun muassa kilpukka ja tylppälehtivita. Pitkäjärven rantavyöhyke sekä järven pohjois- ja luoteispuolella virtaavat uomat lisäävät kosteikkolajiston määrää.

KUVIOKOHTAISET KUVAUKSET

Tässä osiossa kuvataan jokaisen arvokkaaksi tulkitun kuvion yleisluonnehdinta ja maankäytösuositukset. Lisäksi tietoihin on lisätty luontotyyppien uhanalaisuusluokitus (Raunio ym. 2008). Nämä luokitukset on merkitty punaisella luontotyyppinimikkeen oikeaan reunaan. CR = äärimmäisen uhanalainen, EN = erittäin uhanalainen, VU = vaarantunut, NT = silmälläpidettävä ja LC = elinvoimainen. Luontotyyppiluokituksen jälkeen suluissa on alueen nimi lähimmän karttapaikan mukaan. Suojeluperusteeseen on kuvattu lyhyesti ne syyt, joiden vuoksi kyseinen alue on syytä suojella.

Arvotuksessa on käytetty kolmiportaista luokitusta seuraavasti: 1 = lakikohde, joka on säilytettävä suojeluperusteena olevan lain mukaan, 2 = arvokas alue, joka on uhanalaisuudeltaan joko äärimmäisen uhanalainen, erittäin uhanalainen tai vaarantunut, 3 = arvokas alue, joka suositetaan säilytettävän muiden syiden vuoksi. Tällaisia syitä voivat esimerkiksi erityisen edustava luontotyyppi, nykymittakaavassa poikkeuksellisen iäkäs puusto, suuri lahopuumäärä tai muu monimuotoisuus.

1. Nuokkuhelmikkä-linnunhernetyypin (MeLaT) kuiva lehto

[VU]

Kasvillisuuskuvaus:

Pellon laiteilla oleva pieni lehtolaikku, jossa puusto koostuu haavoista, männyistä ja koivuista. Peruslajistoa edustavat muun muassa metsätähti, karhunputki, huopaohdake, metsäorvokki, nurmitädyke, aitovirna, nuokkuhelmikkä, ahomatara, kielo ja lillukka. Kuviolla esiintyy myös valkolehdokkia ja kurjenkelloa. Osa rajauksesta on käenkaali-mustikkatyypin (OMaT) tuoretta lehtoa.

Suojeluperuste / arvotus (1–3):

Metsälain mukainen erityisen tärkeä elinympäristö (rehevät lehtolaikut).
Arvotus: 1, koska kyseessä on lakikohde.

Maankäyttösuositukset:

Metsälain mukaiset. Kuviolla ei tule tehdä hakkuita tai kohdistaa sille erityistä maankäyttöä, joka muuttaisi alueen luonnontilaisuutta ja luonnetta.

2. Nuokkuhelmikkä-linnunhernetyypin (MeLaT) kuiva lehto

[VU]

Kasvillisuuskuvaus:

Kaksiosainen lehtolaikku viljelysalueen laiteilla. Puusto on haapavaltaista, mutta myös koivu- ja mäntyjä ja pihlajia on yleisesti. Pensaskerroksessa kataja on tavanomainen laji. Peruslajistoa ovat muun muassa kieli, lillukka, ahomansikka, aitovirna, metsäorvokki, huopaohdake, karhunputki, nuokkuhelmikkä, ahomatara ja hietakastikka. Erityisesti läntiselle kuviolle on kerätty aikoinaan kiviä läheiseltä pellolta.

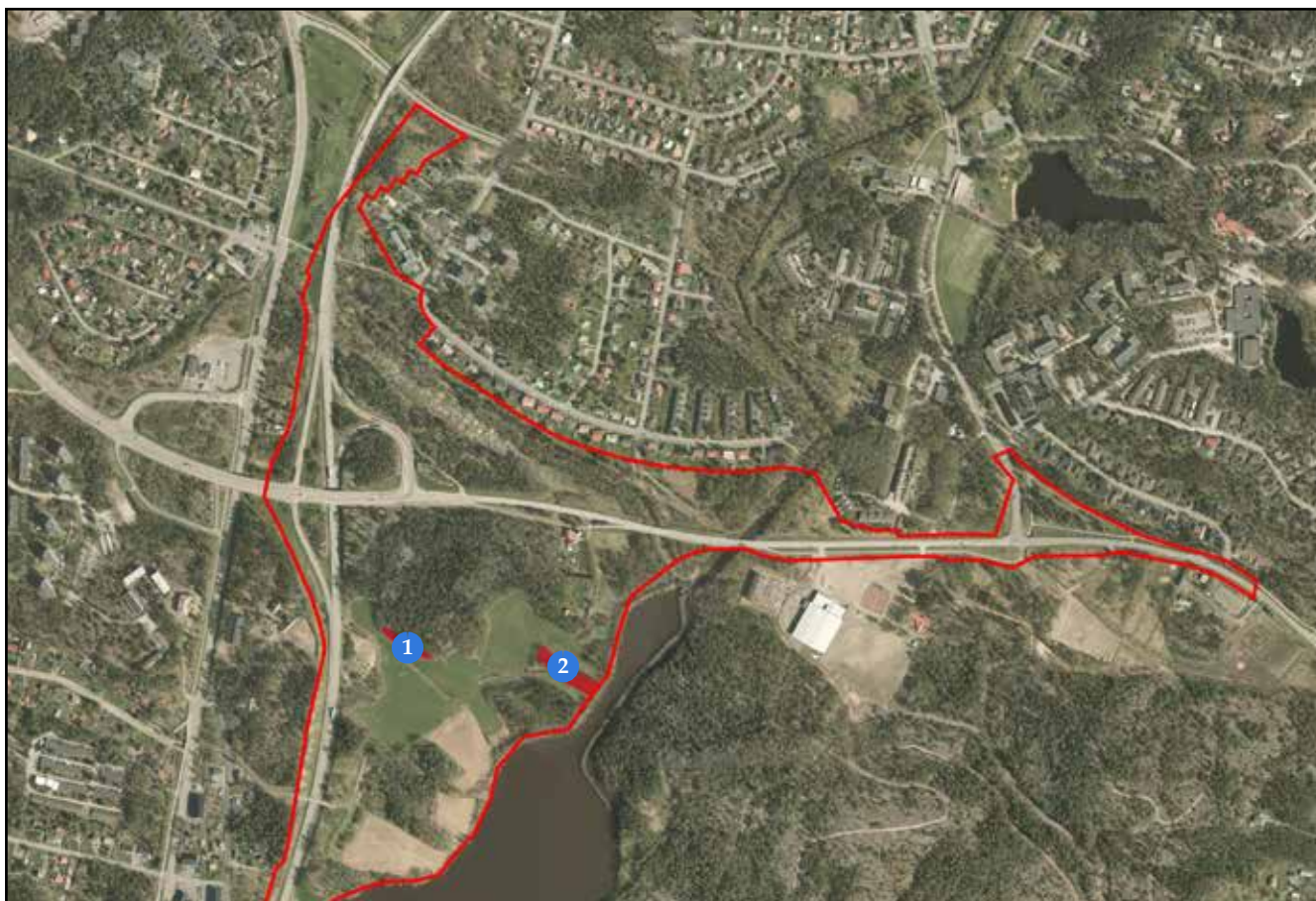
Suojeluperuste / arvotus (1–3):

Metsälain mukainen erityisen tärkeä elinympäristö (rehevät lehtolaikut).
Arvotus: 1, koska kyseessä on lakikohde.

Maankäyttösuositukset:

Metsälain mukaiset. Kuviolle ei tule tehdä hakkuita tai kohdistaa sille erityistä maankäyttöä, joka muuttaisi alueen luonnontilaisuutta ja luonnetta.

Kuva 3. Pitkäjärven länsipuolen arvokkaat kasvillisuuskohteet.

PÄÄTELMÄT

Pitkäjärven länsipuolen tutkimusalue on kasvillisuudeltaan varsin monipuolista, mutta luonnontilaisia tai luonnontilaisen kaltaisia alueita on hyvin niukasti. Tutkimusalueelta löydettiin kaksi huomionarvoista elinympäristöä (kuva 3), jotka koskevat lehtoja. Kyseiset pienialaiset kohteet tulkittiin metsälain mukaisiksi erityisen arvokkaiksi elinympäristöiksi, joiden maankäyttösuosituksen ovat metsälain mukaisia. Muilta osin maankäytölle ei ole esteitä, sillä muut lehdon piirteitä omaavat pienet laikut eivät ole luonnontilaisia tai luonnontilaisen kaltaisia, eivätkä kalliot ole metsälain mukaisia kitu- ja joutomaita.

Rajaukselta löydettiin 226 putkilokasvia (taulukko 3), mikä on melko suuri määrä pintaalaan nähden. Havaituista putkilokasveista yksikään ei lukeudu valtakunnalliseen tai alueelliseen uhanalaisuusluokitukseen.

Taulukko 3. Pitkäjärven länsipuolen selvitysalueella esiintyvät putkilokasvilajit aakkosjärjestyksessä. Tähdellä merkityt ovat puutarhalajeja tai viljelysäänteitä.

Laji	Tieteellinen nimi	Laji	Tieteellinen nimi
Ahojäkärä	<i>Gnaphalium sylvaticum</i>	Juolavehnä	<i>Elytrigia repens</i>
Ahomansikka	<i>Fragaria vesca</i>	Jänönsara	<i>Carex ovalis</i>
Ahomatara	<i>Galium boreale</i>	Järvikorte	<i>Equisetum fluviatile</i>
Ahopukinjuuri	<i>Pimpinella saxifraga</i>	Järviruoko	<i>Phragmites australis</i>
Ahosuolaheinä	<i>Rumex acetosella</i>	Jättipalsami *	<i>Impatiens glandulifera</i>
Aitaorapihlaja *	<i>Crataegus flabellata</i> var. <i>grayana</i>	Jättitatar *	<i>Fallopia sachalinensis</i>
Aitovirna	<i>Vicia sepium</i>	Kaalivalvatti	<i>Sonchus oleraceus</i>
Alsikeapila	<i>Trifolium hybridum</i>	Kaitapihatatar	<i>Polygonum aviculare</i> ssp. <i>neglectum</i>
Amerikanhorsma	<i>Epilobium adenocaulon</i>	Kalliovillakko	<i>Senecio sylvaticus</i>
Eteläntuoksusimake	<i>Anthoxanthum odoratum</i>	Kalvassara	<i>Carex pallescens</i>
Euroopanlehtikuusi *	<i>Larix decidua</i>	Kangasmaitikka	<i>Melampyrum pratense</i>
Haapa	<i>Populus tremula</i>	Kanerva	<i>Calluna vulgaris</i>
Halava	<i>Salix pentandra</i>	Karhunputki	<i>Angelica sylvestris</i>
Hapankirsikka *	<i>Prunus cerasus</i>	Karviainen *	<i>Ribes uva-crispa</i>
Harakankello	<i>Campanula patula</i>	Kataja	<i>Juniperus communis</i>
Harmaaleppä	<i>Alnus incana</i>	Katkeratatar	<i>Persicaria hydropiper</i>
Harmaasara	<i>Carex canescens</i>	Keltakannusruoho	<i>Linaria vulgaris</i>
Heinätahtimö	<i>Stellaria graminea</i>	Keltakurjenmiekkä	<i>Iris pseudocorus</i>
Herttavuorenkilpi *	<i>Bergenia cordifolia</i>	Ketapensashanhikki *	<i>Dasiphora fruticosa</i>
Hevonhierakka	<i>Rumex longifolius</i>	Ketohanhikki	<i>Argentina anserina</i>
Hieskoivu	<i>Betula pubescens</i>	Keto-orvokki	<i>Viola tricolor</i>
Hietakastikka	<i>Calamagrostis epigejos</i>	Ketosilmäruoho	<i>Euphrasia stricta</i>
Hiirenvirna	<i>Vicia cracca</i>	Kevätesikko *	<i>Primula veris</i>
Hopeakuusi *	<i>Picea pungens</i> 'Glauca'	Kevätlinnunherne	<i>Lathyrus vernus</i>
Huopakeltano	<i>Pilosella officinarum</i> ssp. <i>pilosella</i>	Kevätpiippo	<i>Luzula pilosa</i>
Idänillakko *	<i>Hesperis pycnotricha</i>	Kielo	<i>Convolvularia majalis</i>
Idänukonputki	<i>Heracleum sphondylium</i> ssp. <i>sibericum</i>	Kiiltopaju	<i>Salix phylicifolia</i>
Idänvirpiangervo *	<i>Spiraea chamaedryfolia</i>	Kiiltotuhkapensas *	<i>Cotoneaster lucidus</i>
Imukärhivilliini *	<i>Parthenocissus quinquefolia</i>	Kiinanpioni *	<i>Paeonia lactiflora</i>
Isoauringonkukka *	<i>Helianthus annuus</i>	Kilpukka	<i>Hydrocharis morsus-ranae</i>
Isolimaska	<i>Spirodela polyrhiza</i>	Kirjopillike	<i>Galeopsis speciosa</i>
Isomaksaruoho	<i>Hylotelephium telephium</i>	Kissankello	<i>Campanula rotundifolia</i>
Isonokkonen	<i>Urtica dioica</i>	Koiranheinä	<i>Dactylis clomerata</i>
Isopihatatar	<i>Polygonum aviculare</i> ssp. <i>aviculare</i>	Koiranputki	<i>Anthriscus sylvestris</i>
Isopiisku *	<i>Solidago gigantea</i>	Komealupiini *	<i>Lupinus polyphyllus</i>
Isotuomipihlaja *	<i>Amelanchier spicata</i>	Konnanvihvilä	<i>Juncus bufonius</i>
Jauhosavikka	<i>Chenopodium album</i>	Korpikaisla	<i>Scirpus sylvaticus</i>
Jokapaikansara	<i>Carex nigra</i>	Korpikastikka	<i>Calamagrostis purpurea</i>
Jouhivihvilä	<i>Juncus filiformis</i>	Korpipaatsama	<i>Franfula alnus</i>

Laji	Tieteellinen nimi	Laji	Tieteellinen nimi
Kotipihlaja	<i>Sorbus aucuparia</i>	Metsävaahtera *	<i>Acer platanoides</i>
Kotkansiipi *	<i>Matteuccia struthiopteris</i>	Metsävirna	<i>Vicia sylvatica</i>
Kultapiisku	<i>Solidago virgaurea</i>	Morsiusangervo *	<i>Spiraea x arguta</i>
Kurjenjalka	<i>Comarum palustre</i>	Mustaherukka	<i>Ribes nigrum</i>
Kurjenkello	<i>Campanula persicifolia</i>	Mustamarja-aronia *	<i>Aronia mitschurinii</i>
Kurtturuusu *	<i>Rosa rugosa</i>	Mustikka	<i>Vaccinium myrtillus</i>
Kyläkarhiainen	<i>Carduus crispus</i>	Myrkkyykeiso	<i>Cicuta virosa</i>
Kyläkellukka	<i>Geum urbanum</i>	Niittyhumala	<i>Prunella vulgaris</i>
Kylänurmikka	<i>Poa annua</i>	Niittyleinikki	<i>Ranunculus acris</i>
Käenkaali	<i>Oxalis acetosella</i>	Niittynurmikka	<i>Poa pratensis</i>
Lampaannata	<i>Festuca ovina</i>	Niittynätkelmä	<i>Lathyrus pratensis</i>
Lehtoakileija *	<i>Aquilegia vulgaris</i>	Niittysuolaheinä	<i>Rumex acetosa</i>
Lehtonurmikka	<i>Poa nemoralis</i>	Nuokkuhelmikkä	<i>Melica nutans</i>
Leskenlehti	<i>Tussilago farfara</i>	Nuokkotalvikki	<i>Orthilia secunda</i>
Lillukka	<i>Rubus saxatilis</i>	Nurmihärkki	<i>Cerastium fontana</i>
Linnunkaali	<i>Lapsana communis</i>	Nurmilauha	<i>Deschampsia cespitosa</i>
Luhtalemmikki	<i>Myosotis scorpioides</i>	Nurminata	<i>Festuca pratensis</i>
Luhtamatara	<i>Galium uliginosum</i>	Nurmipiippo	<i>Luzula multiflora</i>
Luhtasuoputki	<i>Peucedanum palustre</i>	Nurmipuntarpää	<i>Alopecurus pratensis</i>
Lumme	<i>Nymphaea alba</i>	Nurmirölli	<i>Agrostis capillaris</i>
Lutukka	<i>Capsella bursa-pastoris</i>	Nurmitädyke	<i>Veronica chamaedrys</i>
Lännenpunaherukka *	<i>Ribes rubrum</i>	Nurmitähkiö, timotei	<i>Phleum pratense</i>
Maitohorsma	<i>Epilobium angustifolium</i>	Ojakellukka	<i>Geum rivale</i>
Mesiangervo	<i>Filipendula ulmaria</i>	Ojäkärsämö	<i>Achillea ptarmica</i>
Mesimarja	<i>Rubus arcticus</i>	Ojasorsimo	<i>Glyceria fluitans</i>
Metsäalvejuuri	<i>Dryopteris carthusiana</i>	Oravanmarja	<i>Maianthemum bifolium</i>
Metsäapila	<i>Trifolium medium</i>	Otavalvatti	<i>Sonchus asper</i>
Metsäimarre	<i>Gymnocarpium dryopteris</i>	Paimenmatara	<i>Galium album</i>
Metsäkastikka	<i>Calamagrostis arundinacea</i>	Peltohatikka	<i>Spergula arvensis</i>
Metsäkorte	<i>Equisetum sylvaticum</i>	Peltokanankaali	<i>Barbarea vulgaris</i>
Metsäkurjenpolvi	<i>Geranium sylvaticum</i>	Peltokorte	<i>Equisetum arvense</i>
Metsäkuusi	<i>Picea abies</i>	Peltolemmikki	<i>Myosotis arvensis</i>
Metsälauha	<i>Deschampsia flexuosa</i>	Peltoamatara	<i>Galium spurium</i>
Metsämaitikka	<i>Melampyrum sylvaticum</i>	Pelto-ohdake	<i>Cirsium arvense</i>
Metsämänty	<i>Pinus sylvestris</i>	Pelto-orvokki	<i>Viola arvensis</i>
Metsäorvokki	<i>Viola riviniana</i>	Peltopillike	<i>Galeopsis bifida</i>
Metsäruusu	<i>Rosa majalis</i>	Peltosaunio	<i>Tripleurospermum perforatum</i>
Metsätammi *	<i>Quercus robur</i>	Peltovalvatti	<i>Sonchus arvensis</i>
Metsätähti	<i>Trientalis europaea</i>	Piennarmatara ^	<i>G. x pomeranicum</i>

Laji	Tieteellinen nimi	Laji	Tieteellinen nimi
Pietaryrtti	<i>Tanacetum vulgare</i>	Sananjalka	<i>Pteridium aquilinum</i>
Piharatamo	<i>Plantago major</i>	Sarjakeltano	<i>Hieracium umbellatum</i>
Pihasaunio	<i>Matricaria suaveolens</i>	Savijäkärä	<i>Gnaphalium uliginosum</i>
Pihatähtimö	<i>Stellaria media</i>	Siankärsämö	<i>Achillea millefolium</i>
Pihasyreeni *	<i>Syringa vulgaris</i>	Sinivuokko	<i>Hepatica nobilis</i>
Pikkulaukku	<i>Rhinanthus minor</i>	Soikkovuorenkilpi *	<i>Bergenia crassifolia</i>
Pikkulimaska	<i>Lemna minor</i>	Soreahiirenporras	<i>Athyrium filix-femina</i>
Pohjanjauhosavikka	<i>Chenopodium suecicum</i>	Sudenmarja	<i>Paris quadrifolia</i>
Pohjanpunaherukka	<i>Ribes spicatum</i>	Suo-ohdake	<i>Cirsium palustre</i>
Poimulehti	<i>Alchemilla sp.</i>	Suo-orvokki	<i>Viola palustris</i>
Puistolehmus	<i>Tilia x europaea</i>	Syysmaitiainen	<i>Leontodon autumnalis</i>
Pujo	<i>Artemisia vulgaris</i>	Särmäkuisma	<i>Hypericum maculatum</i>
Puna-ailakki	<i>Silene dioica</i>	Tahmavillakko	<i>Senecio viscosus</i>
Puna-apila	<i>Trifolium pratense</i>	Taikinamarja	<i>Ribis alpinum</i>
Punakoiso	<i>Solanum dulcamara</i>	Tarhaomenapuu *	<i>Malus domestica</i>
Punanata	<i>Festuca rubra</i>	Tarharaparperi *	<i>Rheum x rhabarbarum</i>
Punasolmukki	<i>Spergularia rubra</i>	Terttuselja *	<i>Sambucus racemosa</i>
Punasänkiö	<i>Odontites vulgaris</i>	Tervaleppä	<i>Alnus glutinosa</i>
Puolukka	<i>Vaccinium vitis-idaea</i>	Tuhkapaju	<i>Salix cinerea</i>
Päivöänkakkara	<i>Leucanthemum vulgare</i>	Tuomi	<i>Prunus padus</i>
Raita	<i>Salix caprea</i>	Tylppälehtivita	<i>Potamogeton obtusifolius</i>
Ranta-alpi	<i>Lysimachia vulgaris</i>	Uistinvita	<i>Potamogeton natans</i>
Rantakukka	<i>Lythrum salicaria</i>	Ulpukka	<i>Nuphar lutea</i>
Rantamatara	<i>Galium palustre</i>	Vaalea-amerikanhorsma	<i>Epilobium ciliatum</i>
Rantaminttu	<i>Mentha arvensis</i>	Vadelma	<i>Rubus idaeus</i>
Rantapalpakko	<i>Sparganium emersum</i>	Valkoapila	<i>Trifolium repens</i>
Rantayrtti	<i>Lycopus europaeus</i>	Valkokarhunköynnös *	<i>Calystegia sepium</i>
Ratamosarpio	<i>Alisma plantago-aquatica</i>	Valkovuokko	<i>Anemone nemorosa</i>
Rauduskoivu	<i>Betula pendula</i>	Vanamo	<i>Linnaea borealis</i>
Rentohaarikko	<i>Sagina procumbens</i>	Variksenmarja	<i>Empetrum nigrum</i>
Riidenlieko	<i>Lycopodium annotinum</i>	Vehka	<i>Calla palustris</i>
Rusopajuangervo *	<i>Spiraea x billardii</i>	Viitakastikka	<i>Calamagrostis canescens</i>
Rätoänä	<i>Potentilla erecta</i>	Voikukka	<i>Taraxacum sp.</i>
Rönsyleinikki	<i>Ranunculus repens</i>	Vuohenputki	<i>Aegopodium podagraria</i>
Salava *	<i>Salix fragilis</i>	Vuorimänty *	<i>Pinus mugo</i>
Yhteensä			226 lajia

KIRJALLISUUS

Airaksinen, O. & Karttunen, K. 2001:

Natura 2000 -luontotyyppiopas. Suomen ympäristökeskus. Helsinki.

From, S. (toim.) 2005:

Paahdeympäristöjen ekologia ja uhanalaiset lajit. Suomen ympäristö 774. Suomen ympäristökeskus. Helsinki.

Hotanen, J-P., Nousiainen, H., Mäkipää, R., Reinikainen, A., Tonteri, T. 2008:

Metsätyypit – opas kasvupaikkojen luokitteluun. Metsäkustannus.

Jakobsson, N. (toim.) 2008:

Ympäristön- ja luonnonsuojelu 2008. Lakikokoelmat. Edita Publishing Oy. Helsinki.

Jokinen, A., Nygren, N., Haila, Y. & Schrader, M. 2007:

Yhteiselo liito-oravan kanssa. Liito-oravan suojelun ja kasvavan kaupunkiseudun maankäytön tarpeiden yhteensovittaminen. Suomen ympäristö 20/2007. Pirkanmaan ympäristökeskus.

Kovar, R., Brabec, M., Vita, R. & Bocek, R. 2009:

Spring migration distances of some Central European amphibian species. *Amphibia-Reptilia* 30: 367–378.

Kwet, A. 2009:

European Reptile and Amphibian Guide. New Holland Publishers. United Kingdom.

Meriluoto, M. & Soininen, T. 2002:

Metsäluonnon arvokkaat elinympäristöt. 2. painos. Metsälehti kustannus. Helsinki.

Mossberg, B. & Stenberg, L. 2005:

Suuri Pohjolan Kasvio. Kustannusosakeyhtiö Tammi, Helsinki.

Pöntinen, B. 2001:

Liito-orava, Flygekorren. Omakustanne. Kirjapaino Stencca. Vaasa.

Rauman kaupunki 2005:

Rauman arvokkaat luontokohteet. Tietokokoelma eri lähteistä.

Raunio, A., Schulman, A. & Kontula, T. (toim.) 2008:

Suomen luontotyyppien uhanalaisuus. Suomen ympäristökeskus, Helsinki. Suomen ympäristö 8/2008. Osat 1 ja 2.

Saurola, P., Valkama, J. & Velmala, W. 2013:

Suomen Rengastusatlas. Osa 1. Luonnontieteellinen keskusmuseo ja ympäristöministeriö. Helsinki.

Sierla, L., Lammi, E., Mannila, J. & Nironen, M. 2004:

Direktiivilajien huomioon ottaminen suunnittelussa. Suomen Ympäristö 742. Ympäristöministeriö.

Söderman, T. 2003:

Luontoselvitykset ja luontovaikutusten arviointi – kaavoituksessa, YVA-menettelyssä ja Natura-arvioinnissa. Ympäristöopas 109. Suomen ympäristökeskus. Helsinki.

Tiainen, J., Mikkola-Roos, M. & Below, A. ym. 2016:

Suomen lintujen uhanalaisuus 2015. Ympäristöministeriö ja Suomen ympäristökeskus, Helsinki.

Ympäristöministeriö a) luontodirektiivin II, IV ja V -liitteiden lajit

<http://www.ymparisto.fi/default.asp?node=9045&lan=fi#a7>.

Ympäristöministeriö 2001:

Liito-oravan (*Pteromys volans*) biologia ja suojele Suomessa. Suomen ympäristö 459. Oy Edita Ab. Helsinki.

Ympäristöministeriö 2005:

Liito-oravan huomioon ottaminen kaavoituksessa. Moniste 16 s.

LIITE 1. Liito-oravahavaintojen koordinaatit (ETRS-TM35FIN) lisätietoineen.

GRID N / lat	E / lon	N / E	Paikka	Havainto	Papanoita	Puulaji	Lisätiedot	Pvm	Havainnoitsija
6786149	204189	6 786 149 204 189	Vähäjärvi	Liito-orava	60	Haapa		13.4.2016	Santtu Ahlman
6786145	204193	6 786 145 204 193	Vähäjärvi	Liito-orava	10	Haapa		13.4.2016	Santtu Ahlman
6786153	204195	6 786 153 204 195	Vähäjärvi	Liito-orava	10	Haapa		13.4.2016	Santtu Ahlman
6786147	204204	6 786 147 204 204	Vähäjärvi	Liito-orava	40	Haapa		13.4.2016	Santtu Ahlman
6786170	204221	6 786 170 204 221	Vähäjärvi	Liito-orava	10	Haapa		13.4.2016	Santtu Ahlman
6786181	204240	6 786 181 204 240	Vähäjärvi	Liito-orava	20	Kuusi		13.4.2016	Santtu Ahlman
6786218	204236	6 786 218 204 236	Vähäjärvi	Liito-orava	10	Tervaleppä		13.4.2016	Santtu Ahlman
6786230	204244	6 786 230 204 244	Vähäjärvi	Liito-orava	280	Haapa		13.4.2016	Santtu Ahlman
6786242	204235	6 786 242 204 235	Vähäjärvi	Liito-orava	30	Haapa		13.4.2016	Santtu Ahlman
6786257	204283	6 786 257 204 283	Vähäjärvi	Liito-orava	20	Haapa		13.4.2016	Santtu Ahlman
6786264	204280	6 786 264 204 280	Vähäjärvi	Liito-orava	120	Haapa		13.4.2016	Santtu Ahlman
6786267	204282	6 786 267 204 282	Vähäjärvi	Liito-orava	20	Haapa		13.4.2016	Santtu Ahlman
6786268	204285	6 786 268 204 285	Vähäjärvi	Liito-orava	30	Haapa		13.4.2016	Santtu Ahlman
6786317	204247	6 786 317 204 247	Vähäjärvi	Liito-orava	210	Haapa		13.4.2016	Santtu Ahlman
6787350	204671	6 787 350 204 671	Paroalho	Liito-orava	20	Haapa		13.4.2016	Santtu Ahlman
6787366	204644	6 787 366 204 644	Paroalho	Liito-orava	30	Haapa		13.4.2016	Santtu Ahlman
6787368	204619	6 787 368 204 619	Paroalho	Liito-orava	10	Haapa		13.4.2016	Santtu Ahlman
6787324	204601	6 787 324 204 601	Paroalho	Liito-orava	130	Haapa		13.4.2016	Santtu Ahlman
6787317	204628	6 787 317 204 628	Paroalho	Liito-orava	30	Haapa		13.4.2016	Santtu Ahlman
6787326	204623	6 787 326 204 623	Paroalho	Liito-orava	110	Haapa		13.4.2016	Santtu Ahlman
6787331	204625	6 787 331 204 625	Paroalho	Liito-orava	80	Kuusi		13.4.2016	Santtu Ahlman
6787329	204697	6 787 329 204 697	Paroalho	Liito-orava	10	Kuusi		13.4.2016	Santtu Ahlman
6787287	204636	6 787 287 204 636	Paroalho	Liito-orava	10	Kuusi		13.4.2016	Santtu Ahlman
6787255	204581	6 787 255 204 581	Paroalho	Liito-orava	30	Kuusi		13.4.2016	Santtu Ahlman
6787239	204562	6 787 239 204 562	Paroalho	Liito-orava	10	Kuusi		13.4.2016	Santtu Ahlman
6787236	204545	6 787 236 204 545	Paroalho	Liito-orava	60	Haapa		13.4.2016	Santtu Ahlman
6787211	204530	6 787 211 204 530	Paroalho	Liito-orava	30	Haapa		13.4.2016	Santtu Ahlman
6787299	204451	6 787 299 204 451	Paroalho	Liito-orava	10	Haapa		13.4.2016	Santtu Ahlman
6787302	204446	6 787 302 204 446	Paroalho	Liito-orava	10	Haapa		13.4.2016	Santtu Ahlman
6791671	204442	6 791 671 204 442	Lotanpelto	Liito-orava	80	Kuusi		14.3.2016	Santtu Ahlman
6791660	204439	6 791 660 204 439	Lotanpelto	Liito-orava	10	Kuusi		14.3.2016	Santtu Ahlman
6791621	204462	6 791 621 204 462	Lotanpelto	Liito-orava	10	Kuusi		14.3.2016	Santtu Ahlman

